

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Ģimenes Lietas Un Mantojums](#) > [Uzturlīdzekļi Ģimenes Locekļiem](#) > Italy

Saturu nodrošina

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Uzturlīdzekļi ģimenes locekļiem

1 Ko praksē nozīmē jēdzieni “uzturlīdzekļi” un “uzturēšanas saistības”? Kurām personām ir jāmaksā uzturlīdzekļi citai personai?

Itālijas tiesību sistēmā attiecībā uz ģimenes pabalstu ir dažādi veidi, nosacījumus un summas atkarībā no attiecībām starp personu, kurai ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus, un saņēmēju. Parasti jēdzienu “uzturlīdzekļi” definē kā saistības, kuru pamatā ir tās personas grūtības, kam šie uzturlīdzekļi pienākas.

A. “Obbligazione alimentare” ir materiāla atbalsta sniegšana personai, kura nespēj pati sevi uzturēt. Tas ir jāmaksā konkrētām, tiesību aktos noteiktām personām kā daļa no viņu ģimenes solidaritātes pienākuma.

Noteikumi attiecībā uz šo uzturlīdzekļu veidu ir izklāstīti Civillikuma 433. pantā un turpmākajos pantos. Tas ir jāmaksā, ja:

1. pastāv konkrētas tiesiskas attiecības starp personu, kurai ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus, un saņēmēju;
2. saņēmējs nespēj nopelnīt sev iztiku un atrodas trūcīgos apstākļos.

Attiecībā un a) punktu personas, kurām ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus, norādītajā kārtībā ir šādas:

1. laulātais;
2. bērni, tostarp adoptētie bērni. Ja tādu nav, tieši radnieki lejupejošā radniecības līnijā;
3. vecāki, bet, ja tādu nav, radnieki augšupejošā radniecības līnijā, vecāki pēc adopcijas;
4. znoti un vedeklas;
5. vīratēvi, sievietes, vīramātes un sievasmātes;
6. brāļi un māsas vai pusbrāļi un pusmāsas, šajā gadījumā brāļi un māsas uzskatāmi par prioritāriem salīdzinājumā ar pusbrāļiem un pusmāsām.

Saskaņā ar iepriekš minēto kārtību tuvākā radnieka pienākums ir nodrošināt uzturlīdzekļus.

Ja ir vairākas vienas atbildības pakāpes personas, atbildība tiek dalīta starp tām atbilstoši viņu finansiālajam stāvoklim.

Attiecībā uz b) punktu maksājamā summa ir proporcionāla uzturlīdzekļu prasītāja vajadzībām un uzturlīdzekļu maksātāja finansiālajiem apstākļiem. Šim uzturlīdzekļu veidam tomēr nevajadzētu pārsniegt summu, kas nepieciešama finansiālā trūkumā esošās personas pamatvajadzību segšanai, ņemot vērā tās sociālo stāvokli.

B. “Assegno di mantenimento” ir finansiāls atbalsts, ko viens laulātais sniedz otram laulātajam laulāto atšķiršanas gadījumā, un tas ir paredzēts, lai nodrošinātu saņēmējam iespēju saglabāt tādu pašu dzīves līmeni kā laulības laikā. “Assegno di mantenimento” saņemšanai nepiemēro nosacījumu, ka saņēmējam jābūt trūcīgam, un to var pieprasīt pat tad, ja saņēmējs strādā. To var atsaukt un aizstāt ar vienreizēju maksājumu.

Tā kā šis uzturlīdzekļu veids ir paredzēts, lai nodrošinātu iespēju laulātajam saglabāt līdzīgu dzīves līmeni, kāds tam bija pirms šķiršanās, tā summa parasti ir lielāka par “*assegno alimentare*”. Tomēr “*assegno di*

mantenimento” nemaksā laulātajam, kuru uzskata par atbildīgo par šķiršanos.

Laulības šķiršanas gadījumā laulātajam, kuram nav pietiekami daudz līdzekļu vai kurš nespēj šos līdzekļus iegūt objektīvu iemeslu dēļ, tiesa var piešķirt *assegno divorzile*, ņemot vērā abu laulāto ieņēmumus, lēmuma iemeslus un katra laulātā personīgo un finansiālo ieguldījumu ģimenes un tās īpašuma pārvaldībā, novērtējot šos faktorus uz laulības ilguma pamata. Tiesības uz *assegno divorzile* beidzas, ja tā saņēmējs noslēdz jaunu laulību vai izveido jaunu ģimeni. Tomēr 2018. gada 11. jūlija spriedumā Nr. 18287 Augstākās kasācijas tiesas (*Suprema Corte di Cassazione*) Apvienotās palātas, konstatējot, ka *assegno divorzile* ir jābūt ne tikai atbalsta, bet zināmā mērā arī kompensējošai/izlīdzināšanas funkcijai, izslēdza iespēju, ka pēc būtības šis pabalsts ir vērsts tikai uz uzturlīdzekļu nodrošināšanu. Tāpēc, lai šādu pabalstu piešķirtu, ir jāpieņem komplekss kritērijs, kurā, ņemot vērā attiecīgā finansiālā/īpašuma stāvokļa salīdzinošo novērtējumu, īpašs uzsvars tiek likts uz tā bijušā laulātā ieguldījumu, kurš pieprasa kopējā un personīgā īpašuma vienādošanu, novērtējumā ņemot vērā laulības ilgumu, iespējamās nākotnes ieņēmumus un saņēmēja vecumu.

Assegno di divorzio var maksāt viens laulātais otram laulātajam, kā arī partneris reģistrētās partnerattiecībās. Pēdējā gadījumā pusēm ir jābūt reģistrētām partnerattiecībām (2016. gada Likums Nr. 76), kas nosaka viena dzimumam partneru ģimenes izveidi.

C. Termins “*assegno di mantenimento*” attiecas arī uz finanšu atbalstu, kas vecākiem jāmaksā saviem bērniem laulāto atšķiršanas, laulības šķiršanas vai kopdzīves pārtraukšanas gadījumā (Civilprocesa kodeksa 337.ter pants). Bērniem (kas dzimuši laulībā vai ārpus laulības) ir tiesības saņemt uzturlīdzekļus no saviem vecākiem proporcionāli viņu līdzekļiem un spējai īstenot profesionālu darbību vai strādāt māsaimniecībā. Abu vecāku atšķiršanas, laulības šķiršanas vai kopdzīves pārtraukšanas gadījumā tiesa piespriež maksāt regulārus uzturlīdzekļus un nosaka to summu, ņemot vērā bērna vajadzības, to, kāds bija bērna dzīves līmenis, dzīvojot kopā ar abiem vecākiem, ar katru no vecākiem kopā pavadīto laiku, abu vecāku finansiālos līdzekļus un katra vecāka veikto māsaimniecības un aprūpes pienākumu finansiālo vērtību.

D. 2016. gada 20. maija Likuma Nr. 76 (reģistrētu partnerattiecību starp viena dzimumam personām un faktiskas kopdzīves regulējums) 1. panta 65. punkts nosaka, ka tad, ja divi partneri pārtrauc kopdzīvi, tiesa nosaka viena partnera tiesības saņemt uzturlīdzekļu maksājumus no otra partnera, ja pirmais partneris ir nonācis finansiālās grūtībās un nespēj nopelnīt sev iztiku. Šādos gadījumos uzturlīdzekļus piešķir uz laiku, kas samērīgs ar laikposmu, kuru partneri nodzīvojuši kopā, kā arī atbilstīgi Civilt kodeksa 438. panta 2. punktam. Lai noteiktu to personu secību, kam jāmaksā uzturlīdzekļi, kā paredzēts Civilt kodeksa 433. pantā, kopdzīves partnera pienākums maksāt uzturlīdzekļus prevalē pār māsu un brāļu pienākumu.

2 Līdz kādam vecumam bērns ir tiesīgs saņemt uzturlīdzekļus? Vai uzturēšanas saistību ziņā pastāv atšķirīgi noteikumi attiecībā uz nepilngadīgām un pilngadīgām personām?

Bērniem līdz pilngadības sasniegšanai ir tiesības saņemt uzturlīdzekļus no saviem vecākiem (skat. iepriekšējo iedaļu). Ja bērns ir kļuvis pilngadīgs, taču vēl nav finansiāli patstāvīgs, tiesnesis var piespriet vienam vai abiem vecākiem maksāt regulārus uzturlīdzekļus, parasti — bērnam tiešā veidā. Ja pilngadību sasniegušais bērns kļūst finansiāli patstāvīgs, taču pēc kāda laika atkal nonāk finansiālās grūtībās, vecākiem nav vairs jāmaksā uzturlīdzekļi, bet tā vietā ir tikai jānodrošina “*assegno alimentare*” (skat.1. iedaļas A sadaļu). Ja pilngadību sasniegušajam bērnam ir nopietna invaliditāte, piemēro nepilngadīgiem bērniem paredzētos noteikumus.

3 Vai man būtu jāiesniedz pieteikums kompetentā iestādē vai tiesā, lai saņemtu uzturlīdzekļus? Kādi ir galvenie šīs procedūras elementi?

Lai saņemtu “*alimenti*”, personai jāiesniedz pieteikums savas dzīvesvietas tiesā, pievienojot jebkādus dokumentārus pierādījumus par savu trūkumu.

Tiklīdz ir uzsākta tiesvedība, persona var lūgt tiesai piešķirt pagaidu uzturlīdzekļus līdz galīgā lēmuma pieņemšanai.

Prasību par uzturlīdzekļiem bērnu vai laulātā vajadzībām var iesniegt atsevišķā tiesvedībā vai kā daļu no divu partneru atšķiršanas, laulības šķiršanas vai kopdzīves pārtraukšanas tiesvedības. Arī nolēmumu par

uzturlīdzekļiem tiesa var pieņemt tiesvedības pirmajā izskatīšanā.

Turklāt saistībā ar uzturlīdzekļu piešķiršanu bērniem laulātais vai partneris reģistrētās partnerattiecībās pēc sarunām, kas notikušas juristu klātbūtnē (Dekrētikuma Nr. 132/2014 6. pants), var panākt vienošanos, kurā puses apņemas godīgi un labticīgi sadarboties viena ar otru, lai miermīlīgi atrisinātu strīdu saistībā ar laulāto atšķiršanu un aizgādību pār bērniem. Šādi panākta vienošanās desmit dienu laikā jānosūta kompetentās tiesas prokuroram, kurš apstiprina šo vienošanos, ja uzskata, ka tā atbilst bērnu labākajām interesēm. Apstiprināta vienošanās ir līdzvērtīga tiesā noteiktai laulāto atšķiršanai vai laulības šķiršanas rīkojumam.

Ar 2018. gada 22. maija aprkārtakstu Tieslietu ministrija ir atzinusi turpmāk norādīto. Ja vienošanās ir noslēgta civilstāvokļa aktu reģistrācijas amatpersonas klātbūtnē, šīs amatpersonas iestāde izsniedz sertifikātu, kas paredzēts 2003. gada noteikumu Nr. 2201 39. pantā. Attiecībā uz vienošanos, kas panākta pēc sarunām juristu klātbūtnē, jānorāda, ka minētais 39. pantā norādītais sertifikāts ir jāizsniedz prokuroram, kurš apstiprinājis šo vienošanos vai izsniedzis apstiprinājumu, jo jurists nav klasificējams kā iestāde atbilstoši 2003. gada noteikumiem Nr. 2201, un vienošanos derīgu un spēkā esošu un tādējādi arī atzīstamu un izpildāmu ārzemēs var padarīt tikai ar prokurora izsniegtu galīgu rīkojumu. Tāpēc, ja prokurors ir atteicies apstiprināt vienošanos un ja apstiprinājumu ir sniedzis tiesas sastāva priekšsēdētājs (atbilstoši dekrētikuma 6. panta 2. punktam), attiecīgajai tiesu iestādei ir arī jāizsniedz minētais sertifikāts.

4 Vai pieteikumu var iesniegt radnieka (ja var – kādas pakāpes) vai bērna vārdā?

Ja attiecīgā persona nevar ierasties tiesā (nav pilngadīga vai ir pieaugušais, kurš atzīts par rīcībnespējīgu), lūgums tiesu iestādei lemt par uzturlīdzekļiem ir jāiesniedz šīs personas likumiskajam pārstāvim (nepilngadīgo gadījumā vecākiem, pieaugušo gadījumā aizbildņiem), kas var būt arī atbalsta administrators, kurš iecelts saskaņā ar Civilkodeksa 404. un turpmākiem pantiem.

5 Ja plānoju vērsties tiesā, kā es varu uzzināt, kuras tiesas jurisdikcijā ir mana lieta?

Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 4/2009 dalībvalstīs uzturēšanas saistību lietās jurisdikcija ir:

1. atbildētāja pastāvīgās dzīvesvietas tiesai vai
2. kreditora pastāvīgās dzīvesvietas tiesai, vai
3. tiesai, kurai saskaņā ar valsts tiesību aktiem (*lex fori*) ir jurisdikcija tiesvedībā attiecībā uz personas statusu, ja jautājums par uzturēšanu ir blakusprasība šādā tiesvedībā, ja vien minētās jurisdikcijas pamats nav tikai vienas puses valstspiederība, vai
4. tiesai, kurai saskaņā ar valsts tiesību aktiem (*lex fori*) ir jurisdikcija tiesvedībā attiecībā uz vecāku atbildību, ja jautājums par uzturēšanu ir blakusprasība šādā tiesvedībā, ja vien jurisdikcijas pamats nav tikai vienas puses valstspiederība.

6 Vai man kā pieteikuma iesniedzējam jāizmanto starpnieka (piem., advokāta, centrālās vai vietējās iestādes u. c.) pakalpojumi, lai uzsāktu tiesvedību? Ja nē – kāda ir kārtība?

Dokuments par tiesvedības uzsākšanu attiecībā uz uzturlīdzekļu piedziņu jāiesniedz ar tā advokāta starpniecību, kas pārstāv pusi tiesā.

Advokāta palīdzība nav nepieciešama, ja savstarpējā vienošanās, kas noslēgta starp atšķiršanas procesā esošiem laulātajiem, ietver nolēmumu par uzturlīdzekļiem. Šādā gadījumā vienošanos iesniedz tiesā, kas to pārbauda un apstiprina (skat. Civilprocesa kodeksa 711. pantu).

7 Vai man, lai uzsāktu tiesvedību, būs jāmaksā nodevas? Ja jā, tad kāds

būs to apmērs? Vai varu saņemt juridisko palīdzību procesuālo izdevumu segšanai, ja man nav pietiekamu finanšu līdzekļu?

Personai, kas ceļ prasību civiltiesā, jāmaksā reģistrācijas nodeva (*contributo unificato di iscrizione a ruolo*). Nodevas summa ir atkarīga no lietas veida un prasības apmēra.

Arī par tiesas izdotajiem rīkojumiem jāmaksā reģistrācijas nodeva.

Tomēr lietās, kas attiecas uz bērnu uzturlīdzekļu maksājumiem, reģistrācijas nodevas nav jāmaksā.

Pusēm arī jāmaksā juridiskās izmaksas advokātiem, kuri tās pārstāv tiesā. Nav iespējams sniegt aptuvenas norādes par paredzamajām juridiskajām izmaksām, jo tās ir atkarīgas no strīda sarežģītības.

Personas, kurām nav pietiekamu līdzekļu, var lūgt norīkot advokātu, lai saņemtu bezmaksas palīdzību, ko apmaksā valsts (juridiskā palīdzība).

Šā dokumenta sagatavošanas laikā, lai prasītājs varētu saņemt juridisko palīdzību, tā gada ienākumiem pirms nodokļu nomaksas pēdējā gada nodokļu deklarācijā bija jābūt ne lielākiem par EUR 11 493,82 (2018. gada 16. janvāra Ministra dekrēts, kas publicēts 2018. gada 28. februāra *Oficiālajā Vēstnesī (Gazzetta Ufficiale)* Nr. 49). Šī summa tiek regulāri atjaunināta. Ja attiecīgā persona dzīvo kopā ar savu laulāto vai citiem ģimenes locekļiem, kopējos gada ienākumus aprēķina, saskaitot kopā visu ģimenes locekļu, tostarp prasītāja ienākumus.

Ja attiecīgā persona dzīvo ar laulāto vai citiem ģimenes locekļiem, kopējos gada ienākumus aprēķina, saskaitot kopā visu ģimenes locekļu ienākumus (arī prasītāja). Šādā gadījumā, lai noteiktu tiesības saņemt juridisko palīdzību, maksimālos ienākumus palielina par EUR 1032,91 uz katru ģimenes locekli, ar ko prasītājs dzīvo kopā.

Juridiskās palīdzības pieprasījumus iesniedz advokātu padomē (*Consiglio dell'Ordine degli Avvocati*), kas atrodas lietā iesaistītās kompetentās tiesas atrašanās vietā.

Pieprasījumā jānorāda prasības iemesli un juridiskais pamatojums, kā arī dokumentārie pierādījumi. Advokātu padome nesniegs juridisko palīdzību, ja tiesā celtās prasības ir acīm redzami nepamatotas.

Ja advokātu padome pieņem prasījumu, attiecīgā persona var izvēlēties advokātu no pilnvaroto juridiskās palīdzības advokātu saraksta.

Dažas advokātu padomes pašas izvēlas advokātu, ko iesaista lietā.

Juridiskās palīdzības pieprasījumu var iesniegt jebkurā tiesvedības posmā un instancē, un tas ir spēkā visās turpmākajās instancēs.

Iepriekš norādīto ienākumu robežvērtību nedrīkst pārsniegt visā tiesvedības periodā.

Ja juridiskās palīdzības pieprasījums tiek atteikts, attiecīgā persona var atkārtoti iesniegt to tiesā, kas ir kompetenta izskatīt attiecīgo lietu.

8 Kāda veida uzturlīdzekļus tiesa visticamāk piespriedīs? Kā tiek aprēķināts uzturlīdzekļu apmērs? Vai tiesas nolēmumu ir iespējams pārskatīt, ja mainās dzīves dārdzība vai ģimenes apstākļi? Ja jā – kā (piem., piemērojot automātiskas indeksācijas sistēmu)?

Tiesas rīkojums, kurā norādīta maksājamo uzturlīdzekļu summa un ar kuru piespriež to samaksu, ir izpildāms lēmums un tādēļ ir uzskatāms par izpildu dokumentu.

Tiesas rīkojums, kurā paziņotas tiesības uz uzturlīdzekļiem, uzliek pienākumu par uzturlīdzekļu nodrošināšanu atbildīgajai personai samaksāt saņēmējam viņa pamatvajadzību (iztikas līdzekļi, izdevumi par pajumti un apģērbu, cienīgai dzīvei nepieciešamāko preču un pakalpojumu izmaksas) apmierināšanai nepieciešamo summu. Nosakot maksājamo uzturlīdzekļu summu, tiesai jāņem vērā arī par uzturlīdzekļu nodrošināšanu atbildīgās

personas finansiālie apstākļi.

Tiesas rīkojumā, kurā norādīta šķirtajam laulātajam izmaksājamo uzturlīdzekļu summa, jāņem vērā arī viņa dzīves līmenis laulības laikā.

Tiesas rīkojumā, kurā norādīta uzturlīdzekļu summa, kas jāmaksā bērniem, kuri vēl ir nepilngadīgi, vai bērniem, kuri ir sasnieguši pilngadību, taču nav finansiāli patstāvīgi, jāņem vērā viņu izglītības vajadzības.

Uzturlīdzekļus automātiski korigē saskaņā ar *ISTAT* rādītājiem vai jebkādiem citiem parametriem, par ko puses ir vienojušās vai kas ir norādīti tiesa rīkojumā.

Maksājamo uzturlīdzekļu summu var grozīt vēlākā datumā, ja saņēmējs vai par uzturlīdzekļu nodrošināšanu atbildīgā persona iesniedz pieteikumu kompetentajā tiesā, kas parasti ir tiesa, kura izsniedz sākotnējo rīkojumu.

9 Kā un kam uzturlīdzekļi tiks maksāti?

Tiesa nosaka maksājumu veikšanas kārtību.

Laulāto atšķiršanas gadījumā tiesa var dot rīkojumu attiecīgajām trešām personām veikt daļējus maksājumus tieši šķirtajam laulātajam, kā arī regulārus maksājumus par uzturlīdzekļu nodrošināšanu atbildīgajai personai (piem., tās darba devējam).

Uzturlīdzekļi ir jāizmaksā tai personai, kurai tie pienākas.

Uzturlīdzekļi nepilngadīgiem bērniem tiek maksāti laulātajam, kura aizgādībā ir bērns.

Tiesas piespriests uzturlīdzekļus bērniem, kas ir sasnieguši pilngadību, taču nav finansiāli patstāvīgi, maksā šiem bērniem tieši, ja vien tiesa nenosaka citādi.

10 Ja attiecīgā persona (parādnieks) nevēlas uzturlīdzekļus maksāt labprātīgi, kādus piespiedu pasākumus var piemērot?

Ja persona, kurai piespriests maksāt uzturlīdzekļus, nemaksā labprātīgi, saņēmējs var brīvi izvēlēties parastos līdzekļus finansiālo saistību izpildes nodrošināšanai.

Pastāv arī iespēja piemērot Civilprocesa kodeksa 614.*bis* pantu, kurā ir ietverti pasākumi, lai stimulētu pienākumu veikt noteiktas darbības brīvprātīgu izpildi — pēc puses lūguma tiesa ar apņemšanās rīkojuma palīdzību var noteikt (ja šāds pasākums nav nepārprotami netaisnīgs) naudas summu, ko par uzturlīdzekļu samaksu atbildīgā persona maksā par katru rīkojuma pārkāpšanu vai nepildīšanu, vai kavētu izpildi. Piespiedu rīkojums ir izpildu dokuments attiecībā uz summām, kas jāmaksā par katru pārkāpumu vai prasību neizpildi.

11 Īsumā aprakstiet ierobežojumus, kas attiecas uz izpildes darbībām, jo īpaši noteikumus parādnieka aizsardzībai un noilguma termiņus Jūsu valsts izpildes sistēmā.

Tiesībām uz uzturlīdzekļiem kā tādām nepiemēro noilguma termiņu. Visiem atsevišķajiem maksājumiem, kas nav veikti noteiktajā termiņā, piemēro piecu gadu noilguma termiņu (Civillikuma 2948. panta 2. punkts). Turklāt noilguma termiņš tiek atcelts starp laulātajiem un personām, kurām ir vecāku atbildība pār uzturlīdzekļu saņēmējiem.

12 Vai ir kāda organizācija vai iestāde, kas var palīdzēt piedzīt uzturlīdzekļus?

Skat. nākamo iedaļu.

13 Vai organizācijas (valdības vai privātas) var iepriekš pilnībā vai daļēji izmaksāt uzturlīdzekļus parādnieka vietā?

Nesen ir izveidots valsts fonds uzturlīdzekļu maksāšanai finansiālās grūtības nonākušiem laulātajiem, kuri nespēj nopelnīt iztikas līdzekļus sev un saviem nepilngadīgajiem bērniem, kas dzīvo ar viņiem kopā, kā arī pieaugušiem bērniem ar smagu invaliditāti, ja otrs laulātais, kam jāmaksā uzturlīdzekļi, to nedara.

Lai tiktu maksāti šie uzturlīdzekļi (ko dara Tieslietu ministrija (*Ministero della Giustizia*)), attiecīgajai pusei savas dzīvesvietas tiesā ir jāiesniedz pieteikums.

Tieslietu ministrijas maksājumi tiek maksāti avansā. Pēc tam Tieslietu ministrija atgūst attiecīgo summu no laulātā, kurš nav veicis maksājumus.

14 Ja atrodos šajā dalībvalstī un parādnieka dzīvesvieta ir citā valstī:

14.1 Vai varu saņemt palīdzību no kādas iestādes vai privātas organizācijas šajā dalībvalstī?

Persona, kurai ir tiesības saņemt uzturlīdzekļus no citā dalībvalstī dzīvojošas personas, var saņemt palīdzību no Itālijas centrālās iestādes. Šim nolūkam ar tās dalībvalsts centrālās iestādes starpniecību, kurā atrodas par uzturlīdzekļu nodrošināšanu atbildīgās personas pastāvīgā dzīvesvieta, ir jāiesniedz pieteikums par izpildāmības atzīšanu un pasludināšanu un par tāda nolēmuma izpildi, ar ko tiek atzītas tiesības uz uzturlīdzekļiem, izmantojot Regulas (EK) Nr. 4/2009 VII nodaļā noteikto sadarbības sistēmu.

Tieslietu ministrijas Nodaļa nepilngadīgo un kopienu lietās (*Ministero della Giustizia — Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità*) ir Itālijas norīkotā centrālā iestāde atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 4/2009 49. pantam, lai nodrošinātu uzturlīdzekļu piedziņu Eiropas tiesiskajā telpā notiekošajos pārrobežu strīdos.

14.2 Ja jā – kā sazināties ar šo iestādi vai privāto organizāciju?

Itālijas centrālās iestādes kontaktinformācija ir šāda:

Ministero della Giustizia, Dipartimento per la Giustizia Minorile e di Comunità
Via Damiano Chiesa 24
00136 ROME

Tālr.: +39 0668188326-331-535

Fakss: +39 060668808323

E-pasts: acitalia0409.dgmc@giustizia.it

15 Ja parādnieks ir šajā dalībvalstī un es atrodos citā valstī:

15.1 Vai varu tieši iesniegt lūgumu šādai iestādei vai privātai organizācijai šajā dalībvalstī?

Kreditors, kas dzīvo citā dalībvalstī un vēlas panākt, lai Itālijā tiktu izpildīts nolēmums, ar kuru tiek atzītas viņa tiesības uz uzturlīdzekļiem, var lūgt palīdzību savas dzīvesvietas dalībvalsts centrālajai iestādei un ar tās starpniecību iesniegt pieteikumu saskaņā ar 56. pantu, izmantojot Regulas (EK) Nr. 4/2009 VII nodaļā noteikto sadarbības sistēmu.

Kreditors, kurš dzīvo citā dalībvalstī, nevar tieši prasīt palīdzību Itālijas centrālajai iestādei.

15.2 Ja jā – kā sazināties ar šo iestādi vai privāto organizāciju un kāda veida palīdzību iespējams saņemt?

Skat. iepriekšējo sadaļu.

16 Vai šai dalībvalstij ir saistošs 2007. gada Hāgas protokols?

Jā.

17 Ja šai dalībvalstij 2007. gada Hāgas protokols nav saistošs – kādi tiesību akti būs piemērojami uzturēšanas prasībai saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem starptautisko privāttiesību jomā? Kādi ir šie atbilstošie noteikumi starptautisko privāttiesību jomā?

18 Kādi ir noteikumi par tiesu pieejamību pārrobežu lietās Eiropas Savienībā (atbilstoši Uzturēšanas saistību regulas V nodaļas struktūrai)?

Attiecībā uz tiesu pieejamību pārrobežu lietās tieši piemēro Regulas (EK) Nr. 4/2009 V nodaļā noteikto sistēmu.

Tādējādi lietās, kas attiecas uz nolēmuma atzīšanu vai atzīšanu un izpildāmības pasludināšanu, un uz dalībvalstī pieņemta vai jau atzīta nolēmuma izpildi, prasītājam, kas ir jaunāks par 21 gadu, automātiski piešķir juridisko palīdzību neatkarīgi no viņa ienākumiem un neatkarīgi no tā, vai pieteikums ir labi pamatots, kā to prasa Itālijā attiecībā uz juridisko palīdzību spēkā esošie vispārīgie noteikumi.

Attiecībā uz pieteikumiem par uzturlīdzekļiem bērniem, kas ir vismaz 21 gadu veci, un pieteikumiem, kas neizriet no izcelšanās (piemēram, attiecībā uz tāda laulātā vai citas personas iesniegtajiem pieteikumiem, kas ir saistīta vai rados ar kreditoru), juridisko palīdzību piešķir, ja ir izpildīti parastie nosacījumi par ienākumiem un pieteikuma pamatotību saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem (skatīt 7. punktu).

Izmantojot sadarbības sistēmu, kas izklāstīta Regulas (EK) Nr. 4/2009 VII nodaļā, Itālijas centrālā iestāde nosūta juridiskās palīdzības pieprasījumu attiecīgajai advokātu padomei.

19 Kādus pasākumus šī dalībvalsts ir veikusi, lai nodrošinātu Uzturēšanas saistību regulas 51. pantā minēto funkciju īstenošanu?

Itālijas centrālā iestāde izmanto šādas metodes, izskatot sadarbības lūgumus, kas nosūtīti, piemērojot VII nodaļu:

- tā veicina mierizlīgumus, nosūtot parādniekiem aicinājumu labprātīgi izpildīt savas uzturēšanas saistības;
- tā lūdz parādniekiem sazināties ar centrālo iestādi, lai vienotos par lietas nokārtošanas procedūrām;
- tā nosaka parādnieka atrašanās vietu, izmantojot Itālijas pašvaldību (*Indice nazionale dei comuni italiani*) un cietumu pārvaldes (*Amministrazione penitenziaria*) valsts reģistra datubāzi vai sazinoties ar vietējiem iedzīvotāju reģistrācijas birojiem;
- tā ievāc informāciju par parādnieka ienākumiem un aktīviem, izmantojot nodokļu policijas (*polizia tributaria*) palīdzību;
- tā palīdz iegūt dokumentārus pierādījumus, kā noteikts regulas 51. panta 2. punkta g) apakšpunktā, sadarbībā ar tiesu iestādēm;
- tā sekmē juridiskās palīdzības nodrošināšanu, kā paskaidrots iepriekš 7. un 18. iedaļā.

Šī lapa ir daļa no tīmekļvietnes [Tava Eiropa](#).

Mēs labprāt uzzinātu jūsu [atsauksmes](#) par sniegtās informācijas lietderību.

Lapa atjaunināta: 22/12/2021

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas

tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.